

ΣΤΟ ΨΑΡΟΛΙΜΑΝΟ

Ὡ καλοθύμητες βραδινὲς ὥρες :
Πρὶν ἀναφτοῦν στὰ σπίτια τὰ λυχνάρια
Δένονται στὸ μουράγιο τὰ μουλάρια
Βαριὲς ἀπ' τὰ βρεμένα δίχτυα οἱ πλωρὲς

Κι' ἀνάμεσα ἀπὸ ξάρτια καὶ κοντάρια
Ψαράδων ἀδερφές, γυναῖκες, κόρες,
Φέρνουν, ὀρθοστημένες Κανηφόρες,
Τὰ ψαροκόφρινα γεμάτα ψάρια.

Στοῦ τηλεγράφου κελαῖδοῦν τὰ τέλια
Δυὸ χελιδόνια. Οἱ πάπιες σκοῦν στὰ γέλια.
Μιὰ χήνα τὰ λευκὰ φτερά της λούζει

Κ' ἡ θάλασσα, πὸν τὴ χαϊδεύει ὁ μπάτης,
Κυλῶντας ἀπαλὰ τὰ κύματά της,
Μοσκοβολᾷ τὰ νιόκοπο καρπούζι.

18. 8. 26

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ